

Toimetaja

Kristel
Kirss

"Erilised" noored

Vääna noortekodu protestimeelsemad kasvandikud on veendunud, et nad ei taha enam elada majas, kus neid ainult kamandatakse ja nende peale karjutakse. Noored soovivad, et kasvatajad tunneksid peale nende töötulemuste huvi ka selle vastu, kuidas neil muidu läheb – nii koolis kui noortekodus.

Täna võib väita, et noorte "vastuhakust" oli kasu. Pärast seda, kui noortekodu igapäevaelu tumedam pool jõudis nii maavalitsuse, sotsiaalministeeriumi, patsiendi kaitse esinduse kui ajakirjanduse kõrvu, on majas väidetavalt vaiksemaks jäänud.

Ometi püüavad nii direktor, sotsiaalpedagoogid kui asutuse töö eest seadusega vastutama pandud maakonna sotsiaalamet järjekindlalt väita, et noored liialdavad oma elust rääkides. Eesti Päevalehele anti mõista, et tegemist on kergesti mõjutavate ja mõningaste fantaasialuuludega noortega. Noortemaja personal on veendunud, et kasvandikud ässitas üles endine direktori asetäitja Sirje Tröner. Tänaaseks on naine, kes noortele sisekorraeeskirju ja nende õigusi tutvustas, vallandatud. Põhjendusega, et ta "sebis ringi mööda ametiasutusi", selle asemel, et oma tööd teha.

Pole Eesti Päevalehele asi asutusesiseseid töö- ja isiklikke suhteid klari-rida. Ent samas pole ka põhjust noori mitte uskuda. Seda enam, et vestlusest noortekodu direktori Helger Rannuga jäi mulje, et need noored on "erilised" ja vajavad "erilist" kohtlemist. Sellega õigustas direktor ka asjaolu, et kasvatajad lähevad vahel endast välja. Kaitset vajavatki pigem kasvatajad kui noored. On hämmastav, et sotsiaal-asutus, mis peaks aitama noori ühiskonnas teistega võrdsele joonele, lahterdab nad ehk pisut aeglasema mõtlemise pärast piiratud võimalustega inimeste kasti.

Eesti Päevalehele jäi arusaamatuks, kas oskus katlamajas sütt ahju loopida, on ikka hädavajalik oskus iseseisva eluga toimetulekuks. Direktor ei andnud selget vastust, mida ikkagi teevad majas seitse sotsiaalpedagoogi. Kas tõesti piirduvad nende osa vaid tööle sundija ja järelevalvaja rolliga?

Noored, kes ei ole endiselt oma eluga rahul, kirjutasiid äbipalvekirja ka sotsiaalministeeriumile. Sealt saadeti kiri maavalitsusse, kes seaduse järgi peab probleemi uurima ja lahendamada. Paraku lendles paber kuuldavasti sealt tagasi noortekodusse, tuues noortele kaasa kohustuse anda kirjalikke seletusi. Vähemalt ühte noort ähvardab väljasaatmine. Kuhu, on teadmata.